

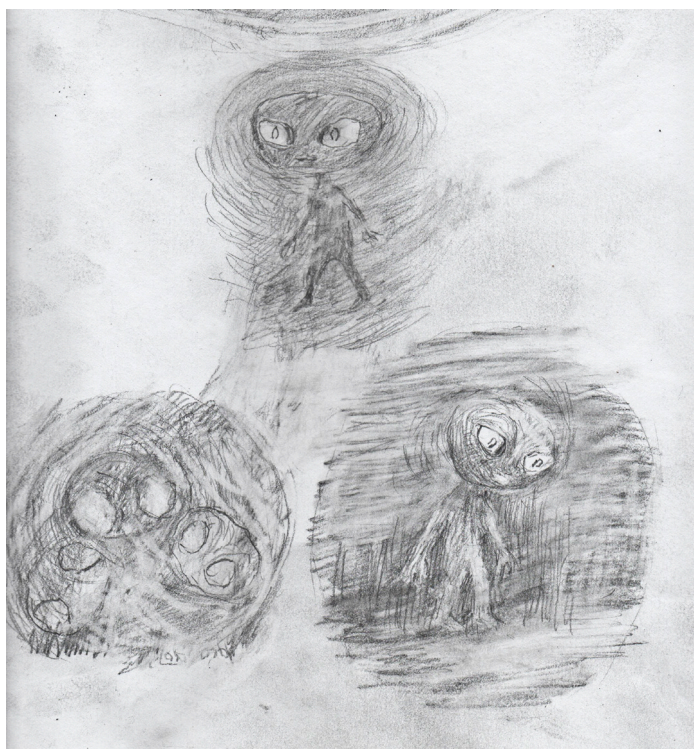
KOSMISK KONTAKT

En Science fiction Fortelling

Av Per Henrik Gullfoss

Illustrert av Siv Grøstad

Del 1: Vulturiene våkner

Velkommen til **Ildsjelens nye romanserie**. I løpet av denne historien vil du få informasjon om universets opprinnelse og utvikling. Du vil møte flere av rasene som befolker det, samt viten om hva de gjør på jorden. Du vil også få ny informasjon om menneskets tilblivelse, utvikling og hensikt.

Denne Historien begynner i en galakse langt langt borte.

Vi er svært tidlig i universets historie, på planeten **Vulea**, hvor **Vulturiene våkner til bevissthet**. Vi vil følge Vulturiene ut i verdensrommet og etter hvert forstå hvorfor de er blitt så interessert i menneskene, og søker kontakt med oss på forskjellige måter. Forfatteren sier selv at han er i tvil om dette er

fortellinger han dikter opp, eller om materialet fremkommer på annen måte. Det er tider hvor han prøver å gjøre andre ting, men bare må sette seg ned og la fortellingen utspille sitt neste kapittel.

Uansett ønsker vi deg **lykke til** som medreisende på denne lange reisen gjennom rommet og husk å opptre **vennlig og uten fordommer** hver gang du treffer på en ukjent rase.

Den vanligste gesten for at du kommer med fred ute i verdensrommet er at du legger de kroppsdelene du benytter til å håndtere gjenstander i den ytre verden, over **det stedet hvor det du forbinder med kjærlighet og enhet**. (For menneskene vil dette si å folde hendene over hjertet)

Det var i de dager da universet var i sine aller første sykluser. I det som i dag kalles **Global cluster M.** var det kun litt under en milliard år siden universet hadde startet sin ekspansjon etter det Store Smellet da en av de første planetene kom til syne.

Planeten jeg snakker om ligger 5600 lysår unna jorden. Den befinner seg i stjernebildet Skorpionen.

For 9 milliarder år siden begynte det å danne seg planeter i dette området. Den spesielle planeten vi snakker om var gigantisk sett med menneskelige øyne. Den er ca. **2 ganger større enn Jupiter** og har en letthet som gjør at vi sett fra vårt ståsted vil tro at det er en gassplanet.

Under disse krevende forholdene **dannet det seg øyer med en grad av fasthet som ga grunnlag for fremvekst av en form for fysisk liv.** Du kan tenke deg at tilstandene slett ikke var så rolige og sedate som de er i vår del av universet nå for tiden. Forholdene var utrolig tøffe med strålinger, eksplosjoner av ymse slag og stadig nye kollisjoner og dannelsen av nye grunnstoffer og kjemiske kombinasjoner. Dette var som å være i ett ganske så eksplosivt laboratorium, hvor de skapende krefter syntes å leke seg med ett uendelig antall ukjente muligheter.

Denne planeten, som siden fikk navnet VULEA, oppsto i spennin-gen mellom to nyfødte stjerner som brente seg ut uhyre raskt.

Den befinner seg samtidig ganske velplassert i en hop av 100.000 stjerner.

Summen av alt dette ble at det på planeten etter at de to solene hadde brent seg ut, ble opprettholdt en konstant tilgang av varme, energi og syklistisk stabilitet, som gjorde at livet fikk mulighet til å utvikle seg.

Den livsformen som etter hvert ble til og utviklet bevissthet kaller seg selv Vulturi.

Du er kanskje en av de mange som har hatt kontakt med Vulturi, uten å vite om det. Grunnen til at jeg skriver dette, er at jeg er valgt ut til å gi menneskeheten en informasjon den begynner å bli moden for. Men det er også en annen grunn.

Vulturiene er på jakt etter en skatt og en evne som menneskeheten bærer med seg i rikt monn.

Vulturien har prøvd å finne ut av dette helt siden de ble klar over eksistensen til den ganske nyutviklede rasen vi mennesker tilhører. De beklager eventuelle bekymringer, angst og misforståelser denne søken etter «skatten», kan ha medført for menneskeheten. Men siden menneskeheten er i ferd med å foreta store sprang i sin utvikling, og de selv ikke har lyktes med sitt prosjekt, så vil de gjennom disse artiklene skape en base for en ny utveksling av erfaring og informasjon mellom våre raser, til beste for begge. Det de har sagt er at menneskene har en sterk tendens til å frykte det de ikke forstår. Derfor vil første del av denne samtalen vær en beskrivelse av Vulturienes natur og måten de utviklet seg på.

En ganske markant forskjell på oss og dem er at mens vi som Vulturiene mener ofte frykter det vi ikke forstår, så blir de noe de kaller VLERADI når det er noe de ikke forstår. VLERADI er det sterkeste ordet i Vulturiens språk for opphisset og forventningsfull lykke. Men på vårt språk vil det heller samsvar med noe som vi kan kalle en mild interesse.

Denne forskjellen i temperament

og måtte og oppleve virkeligheten på vil bli lett å forstå når vi får nærmere informasjon om hvordan og under hvilke forhold Vulturienes bevissthet og samfunn utviklet seg.

På denne planeten, som for det meste besto av ett stoff som best kan beskrives som en mellomting mellom luft og vann med innslag av silikon og helium, oppsto en form for liv som kan sammenlignes med en soppspore. Gjennom en milliard utviklet denne sporen seg videre i forskjellige former og variasjoner. Noen tok en fastere form, mens andre forble usynlige deler av atmosfæren, som for det meste besto av hydrogen og oksygen. De fastere formene utviklet seg via livsformer med svært enkel molekyl og atomstrukturer, til stadig mere kompliserte og mangfoldige kombinasjoner.

Noe som kjennetegnet alt liv er at det er i utveksling av energi med sine omgivelser. Menneskene tar inn energi i form av fast føde, vann, luft og lys og gir tilbake alt dette til sine omgivelser i en forandret form.

Skapningene på denne planeten tok inn atmosfæren direkte gjennom sin overflate. Sagt med jordisk forståelse kan man si at de puster gjennom cellene.

Vi kan også si at det de pustet var en atmosfære som er svært lik vanndamp på jorden. Denne dampen besto av stoffer som er så like jordisk luft og vann at Vulturierne kan leve på jorden planten i ganske lange perioder av jordisk tid. **De kan faktisk puste både på overflaten og under vann.** Noen av de som har vært i kontakt med Vulturierne husker, at det samme gjelder den andre veien. Når Vulturierne i sin egen atmosfære holder en temperatur som er tilpasset det svært begrensede og sensitive menneskelige systemet, så kan menneskene leve i lange perioder i samme klima som Vulturierne. En av de store forskjellene på våre raser er at Vulturierne puster og drikker, men ikke har behov for fast føde. Derfor har de også nesten ikke utviklet sanser som lukt og smak. Som mennesker trenger de lys, men i svært små doser.

De kan klare seg i absolutt mørke i lange perioder av tid. Cellene til Vulturienes kropp har kapasitet som enormt sterke minibatterier.

De kan ta inn ør små mengder lys og utnytte det på en måte som er uhyre effektivt. Det hjelper også at kroppene dere forbruker minimalt med energi. De mest energikrevende er kanskje øynene, som er store og tar inn lys i et voldsomt mye bredere spekter enn menneskeøyne. Kroppene er forholdsvis små, glatte og grålig farget slik at de nesten går i ett med atmosfæren. De har fire fingre på hendene. De har også en bitte liten munn, som du nesten aldri bruke til å gi lyd, men de har en form for hilsen

hvor de berører den andre med munnen.

Som alle raser brukte de senere sin egen fysikk og kjemi til å utvikle det vi kaller industri og teknologi. Mens mennesket skapte en industri basert på prinsippene fra sin egen muskel og skjelettstruktur, skapte Vulturierne en teknologi som baserte seg på en voldsom effektiv oppladning og utnyttelse av svært små mengder ren energi/lys.

Det er den samme enormt effektive utnyttelsen av energi som gjør at de i lengre tid har kunnet utforske rommet hvor det er store avstander med svært liten tilgang på det vi kaller energi og varmt lys.

La oss begynne med begynnelsen, Vulturienes skapelsesberetning. Mens menneskenes skapelseshistorie er en blanding av forskning og antagelser, så er denne rasens skapelseshistorie en eksakt beskrivelse av prosessen som skjedde. Det kommer ganske enkelt av at samtlige husker alt sammen.

Det som skjedde var at tre stjerner i den samme stjernehopen som Vulturienes planet ble supernova på omtrent samme tidspunkt. I Vulturienes tidsregning, slik den var før de kom i kontakt med menneskene, så kan samme tidsrom bety svært mange årtusen sett med menneskeøyne. Denne voldsomme utladningen av energi trengte gjennom gassen og den tette vanndampen som omga Vulea og førte til en situasjon av nesten uutholdelig intensitet og energioppladning. Det førte til at livet slik det hadde utviklet seg vaklet mellom

utslettelse og overlevelse. Denen krisen førte til at livsformen som hadde utviklet seg våknet til bevisst liv.

Den aller første tanken som noen sinne ble tenkt av en Vulturi kan beskrives med ordene.

«Jeg vil leve og siden det er så varmt her så må jeg bevisst skru min evne til å ta i mot energi og lys på en så lav styrke at jeg ikke eksploderer. Hvis jeg lar den regulere seg selv som den har gjort så lenge jeg har eksistert, vil det medføre at jeg opphører å eksistere.»

Det var Nuria som tenkte denne tanken. Med en gang hun hadde tenkt den bredte den seg gjennom atmosfæren, nesten som en elektrisk impuls.

Tanken spredde seg som en kjedereaksjon til alle livsformene som hadde utviklet en komplisert nok cellestruktur til å ta imot impulsen.

Alle Vulturierne opplevde denne tanken like sterkt og direkte som om de hadde tenkt den selv. Hvis vi skulle forklare dette ut i fra hvordan menneskets hjerne fungerer, så ville vi si at de alle hadde tenkt den samme tanken på samme tidspunkt. Men det var ikke helt slik, siden alle også visste at kilden til denne tanken var den enheten som i dag går under betegnelsen Nuria.

Her på jorden er alle sopper egentlig en stor sopp, som henger sammen med alle andre sopper gjennom et uhyre finmasket underjordisk nettverk. Det er kanskje det beste bildet vi kan bruke for

å forklare det nettverket som binder alle Vulturiene sammen.

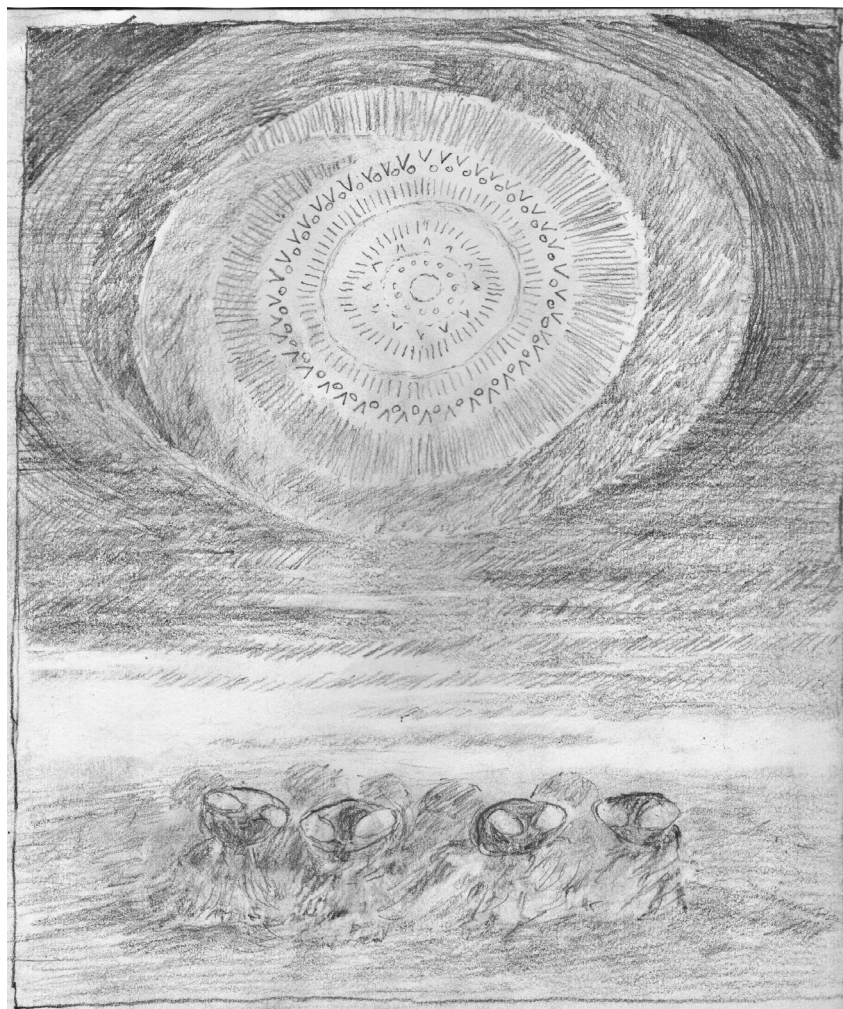
Bildet Vulturiene selv prøvde å bruke for å forklare sin opprinnelse de første gangene de kom til jorden var å **beskrive seg selv som det store livstreet**. Hver enkelt Vulturi var som et blad på det eviggrønne treet som var selve stammen som bar universet og verden. Det vil med andre ord si at Vulturiene i det samme øyeblikk som Nuria hadde tenkt den første tanken, var klar over at de var individuelle som bladene på ett tre. Samtidig visste de at de alle sammen var en og samme organisme og alt som skjedde med hele treet ville øyeblikkelig være tilgjengelig informasjon for hvert og ett av bladene. Hvis de i dag hadde kommet til jorden for første gang ville de antagelig prøvd å forklare sin kultur gjennom å si at de var som individuelle computere med tilgang til den samme sentralprosessen. All informasjon og virksomhet som foregikk i den enkelte computer var øyeblikkelig tilgjengelig i hovedprosessen og ble derfra sendt ut til alle de andre individuelle computerne.

Det tok svært lang tid før Vulturiene lærte seg å tenke enkle tanker som skilte seg fra hverandre. Enhver tanke som oppsto runget gjennom hele den kollektive organismen som et voldsomt ekko i uendelig lang tid. Den første tanken var den enkleste som ble tenkt på millioner av år. Et kort eksempel på hvor kompliserte Vulturienes første tankemønstre var kunne være.

«Vi er i en tilstand av væren, som ikke er ikke-væren, Vi er noe som vi kan kalle energi og jeg er meg og samtidig alle de andre og jeg er det som spises og blir spist mens jeg befinner meg på dette stedet som er enten bare ett sted eller ett sted blant uendelig mange eller ett sted som er uendelig mange samtidig som det bare er seg selv.»

I dag tenker Vulturiene at det kanskje var en mening med at de var en av de aller første rasene som våknet til bevissthet i dette universet. De trengte milliarder av år bare på å sortere ut alle de kompliserte og uendelig lange tankene de hadde.

Den første som forsto at de var evige var Truv. Alle husket når tanken om tid først dukket opp. Det tok uendelig med rotasjoner rundt

galaksens sentrale punkt å forholde seg til et så uforståelig begrep. Og **da Guni introduserte begrepet dødelighet gikk det en sjokkbølge gjennom hele det kollektive feltet.** Det var voldsomt å forstå at de selv var det vi mennesker kaller udødelige, samtidig med at de fikk forståelsen av at det fantes ting i universet som ville fødes bare for å forsvinne.

Det gikk ikke lenge før Nuria på ny tenkte en grensesprengende ny tanke.

Selv om de var udødelige, så var de en del av et eksisterende univers, som på ett punkt av tid kanskje ville opphøre å eksistere? Hvis det var tilfelle så ville de selv muligens en dag opphøre å eksistere. Dette var kanskje den første tanken som var helt umulig for en Vulturi å forstå. Fra det øyeblikk de ble klar over sin eksistens, ble forestillingen om ikke-eksistens helt uforståelig. Hvordan kunne noe ikke eksistere????

Antagelig var det denne uløselige og uforståelige gåten som først sendte Vulturiene ut på den ferd som i dag gjør at **de er i ferd med å gi seg til kjenne overfor menneskeheten.**

Del 2:

I neste melding til menneskeheten vil du bli fortalt om kaoset og den første store forandringen og revolusjonen i Vulturienes verden, som gjorde at de begynte å søke etter svar utenfor sin egen planet.